

Sài Gòn đ̣i v̄i đa s̄ dân Sài Gòn chính hīu không ph̄i là "thành ph̄ 10 mùa hoa," "thành ph̄ mang tên 'Bác,' " hay thành ph̄ "tôi m̄t nḡ i nh̄ nḡ i đã m̄t tên..."

Sài Gòn hīn lành h̄n th̄ nhīu, và dân Sài Gòn v̄n v̄n th̄ v̄i chính tr̄, nh̄t là th̄ chính tr̄ "salon" vô b̄ nhīu l̄i l̄ thīu tính th̄c t̄.

Dân Sài Gòn chính hīu "con nai vàng" ch̄ng bao gī ḡi Sài Gòn là thành ph̄ H̄ Chí Minh. Không nh̄t thīt là vì lý do chính tr̄. Th̄ng Tí th̄ng Tèo trong m̄t bà ngōi trăm năm v̄n là th̄ng Tí th̄ng Tèo, b̄t k̄ đ̄a v̄ xã h̄i c̄a nó là gì. Tôi có nói chuȳn v̄i vài b̄n tr̄ i mīn B̄c m̄i sang M̄, nghe h̄ dùng "thành ph̄ H̄ Chí Minh" đ̄ nói đ̄n Sài Gòn, th̄y nḡ a nḡ a th̄ nào y, dù tôi ch̄ng có lý do gì chính đ̄ng.

*****

Sài Gòn, dù trong th̄i būi khó khăn nh̄t, v̄n nh̄ m̄t cô tīu th̄ đ̄i các, đ̄ng đ̄nh đôi chút mà đ̄ th̄ng thīt nhīu.

Nh̄c đ̄n Sài Gòn nḡ i ta hay nh̄c đ̄n m̄a, nh̄ng tôi l̄i nh̄ dai đ̄ng cái n̄ng gay ḡt c̄a Sài Gòn.

Nhà tôi i m̄t con đ̄ng nh̄, tr̄a hè đ̄t cái "l̄ng dài vai r̄ng" xūng n̄n ḡch bông mát l̄m nḡm b̄u tr̄i xanh nḡt, gió nh̄ hiu hiu, thì không có n̄i nào trên qū đ̄t này cho c̄m giác thanh bình h̄n.

"M̄t nḡ v̄ng xôn xao
N̄m trong lòng ph̄ i n..."

Khác v̄i Hà N̄i, không gian Sài Gòn r̄t thoáng, chí ít là cách đây h̄n 15 năm. Không gian c̄a m̄t būi tr̄a hè hiu gió còn thoáng h̄n v̄n l̄n. Tôi luôn có c̄m giác mình có th̄ bay b̄ng lên, thò tay v̄i c̄m mây b̄ng b̄nh trên nḡ i.

Tuy thế, cái không gian này không bao giờ làm ta cảm thấy lạc lõng. Thành phố ng ngh tiếng rao của người bán đồ nghe nao nao, cuốn cảm bui trời a hè thành một miếng bánh bèo trên phau với ít dưa xanh, m hành, nước mắm ớt ng ớt m.

T ve chai, bánh bao chiên, chè dưa xanh bán bằng nước dừa, kẹo kéo, tàu hũ, dưa mì gõ dưa có người mang dưa trên cảm a. Có rất nhiều tiếng rao mà dưa bây giờ tôi với không hiểu nghĩa, ngh ngh nghe cái cung ngh c này thì biết ngay là họ bán cái gì.

Người Sài Gòn cũng thoáng như không gian Sài Gòn với... Không đâu có thể d có nhiều bán, và bán không tui, như Sài Gòn. Không chỗ nào trên đất Việt Nam người ta sống năng động và khoáng đất hơn Sài Gòn.

*****

Trúc khi bàn chuyện "người lạ" này, xin mượn phép quay lại chuyện thành phố Tí thành Tèo.

Đi với một thành phố Sài Gòn chính gốc con nhà nòi thì Sài Gòn dĩ nhiên là "b" hơn một buổi trời a hè.

Sài Gòn là ngh chi u t t p b m chuông nhà người ta, cho dưa khi nghe chi "ĐM. tui bai con cái nhà ai một dui b m chuông wai dz y" thì mui chu u v t giò lên c ch y.

Sài Gòn là các họ bui Lao Động, Chi Lăng, Nguyễn Bnh Khiêm, là m y c khoai mì nóng hui với dưa n o, là nước mía l nh, là c dích c táng, là bán bi ca-de với ngh câu dưa ng dao khó hiểu như th n chú: "lang cang bán dưa ăn tui n". Nói sai hay nói thi u m t ch là đánh nhau chỉ t dưa rui ngày mai l i cầu nhàu chi t p.

Sài Gòn là ngh bui tui cúp dĩ n, t h p ca hát hay v a hui h p v a thích thú nghe và k chuy n ma nh chính m t mình th y hôm qua.

Tin Miền Sài Gòn

Tác Giả: NQHV

Thứ Tư, 11 Tháng 3 Năm 2009 14:09

Sài Gòn là nh ng con di u làm đi làm l i, treo thêm c  cái móc câu đ  c t dây di u khác; là đ  h p qu t th i phù phù "đá b t xác;" là chùm ru t chua ng t, nh ng c i th m, cóc  i ng m c m que cà rem "đa năng" không bi t đã đ c dùng l i bao nhiêu l n.

L n lên một tí, Sài Gòn là cô bé h i h p ch  th ng Tèo hái cho c  cành ph  ng v  ép làm b  m; là hàng đ p tr i th m vàng r c trên cao và đ  i đ t   tr  ng ph  thông; là quán cà phê t ng bu i đón em v .

Xin trích đ n một bài hát tôi vi t đã lâu, đ t tên (r t t  nhiên) là "Lâu Lâu"

"Lâu lâu ng i nh  h i x a
Bu i tr a th ng hái tr m me
Th ng leo, th ng đ ng làm thang...

...

Lâu lâu ng i nh  h i x a
Ph ng cao m y cũng tr o lên
Chỉ vì cô bé m t tròn xoe... m t tròn xoe"

Sài Gòn đáng yêu làm! Nó đ n gi n và khoáng đ t, không bao giờ c n cái v n v  "màu mè ba lá họ", không c n các suy nghĩ t  tôn ra v  tri t gia h  ng n i, đ  ph i mi t th  k  khác quan đ m.

Sài Gòn nhìn cu c sống trong veo nh  cái không gian bao la, phóng khoáng đang b o b c nó hàng ngày

*****

Sài Gòn còn là thành phố c a s  đ i l p: gi a nh ng bi t th  kín c ng cao t ng và đ m nhà   chuột trên kênh hôi h m; gi a văn minh đô th  và nh ng tiếng ch i th ; gi a s   n ào b i b m và không gian im l ng thanh t  N i b t h n t t c  là s  đa đ ng v  cùng của con người Sài Gòn. Đ c bi t là họ không s ng "nh  đã t ng được s ng," mà luôn "s ng nh  ch a được s ng bao giờ".

*****

Mình sau các hàng bông giầy, dây thừng tiên chói đũa, là nhợng ngôi biểt thợ lúc nào cũng kín cợng. Không ai biểt nhợng ngợi sợng trong đó làm gì, là ai, và cũng chợng ai thợ tợ quan tâm... ngoợi trợ bợn thợng Tợ thợng Tờo.

Bợn nhợc chúng tợi thợng cợ rợt nhiợu các truyợn thuyợ tợ nhợng ngợi sợng trong mợy ngôi nhà y.

Đợu ngõ nhà tợi cách đây khoợng 20 năm cợ mợt ngôi nhà nhợ thợ, chợ hợi khác là hai cánh cợa sợt to đùng lợi thợp lờ tờ. Mợi chiợu cợ mợt anh chàng vác ghợ đợu cao ngợi tợ tay lên cợa trông ra đợng. Gặ chợng bao giợ cợo râu cợt tợc. Mợc dù nhợng chiợu rợng rợ xỏa bợt phợn nào sợ ma quặi, bợn tợi vợn chợng dám đợn gợn gặ. Ngợi ta cợ rợt nhiợu "lý thuyợ t" khác nhau vợ gặ: nào là ngợi yêu bợ đi Mợ, bợ công an lợy mợt gia tài, vờn vờn và vờn vờn. Cợi cợng hình nhợ hợn chợ giợ điên đợ trợn nghĩa vợ quân sợ, đợn khi hợ tợ tuợi ngợi ta thợ y hợn cợo râu, cợ tợc ngợn chợ ngày xuợ tợ nh.

Dù gì thì gì, nhợng ngôi biểt thợ vợn là nguợn cợm hợng vô tợn cho hàng tợ câu chuyợn mê li rùng rợn bợn tợi truyợn miợng mợi tợi cúp đợn.

Chợ cách nhợng tợa lâu đặi y vài trăm mét là mợt xóm lao đợng nghờo vợi nhợng "truyợn thuyợ t" kiợu khác hợn: truyợn thuyợ t vợ các "anh hùng" du đặng nhợ trong tợu thuyợ t Duyên Anh. Cợ lợn mợt trong nhợng anh hùng nợi tợng nhợ t "xóm Chừa" mang dao đợng giợa ngặ Năm thách đợu công an phợng. Cợi cợng mợt anh công an nhợy vào đánh tay đợi vợi hợn và buợc phợi dùng súng hợ hợn.

Đợi thêm khoợng trăm mét nợa là đợn con rợch thúi hợn cợu tiờu công cợng Đợi Hợc Bách Khoa tợ lợn. Vợy mà tợi vợn tợng đợ câu cá bợng, vợ tợng chợ vợi lữ bợn. Câu cợ ngày đợ cợ 2 con cá nhợ hợn ngón tay út. Chợ cợ tợng chợ là lợn nào cũng vợ tợ đợ cợ rợt nhiợu, làm mợy con cá Tàu nhà tợi ỏn sờn bợng bợi lợc lờ kéo theo dây phờn dặi cợ thợ cợ.

"Xóm" tợi cợ khá nhiợu nhà cợ "piano." Chiợu chiợu nghe lữ nhợ tợp tợ "Methode Rose," "Hannon" đợn "Classic 3," tợ "sờn đợ sờn" đợn "Tempest." Lợn vờo trong đó luôn là tợng chợi thợ cợa bà Tợ nhà bợn cợ nh. Cợ lợ chợng cợ món "xợ quách" nào... xợ quách hợn sợ pha tợp cợa hai lợi ỏn thanh y.

Buổi chiêu Sài Gòn đi lập hội vui buổi trưa yên tĩnh. Dường như cái điệu của nàng làm người ta có nhuu năng lập hội. Chỉ ít là bà T lúc nào cũng có thia năng lập hội vào buổi chiều. Bà chiều ông T thì thia con mọt dầy. Ông T thì chiều nói lời nhuu lập hội khi mọt nhuu xong. Chai rổu d gò đen (ch hia ng phia i i ng) vác dao bĩa cĩa dĩa vào cĩa bà vĩa to béo, gã con trai thì vĩa can vĩa a... dĩa luôn ông già, trong lúc đó tĩa ng "Tempest" vĩa vang vang ngĩa tĩa quĩa.

Đĩa mĩa (!?) nhĩa tĩa là tĩa ng "Tempest" vĩa năm sau biĩa n mĩa t, còn vĩa chiều ng ông bà T vĩa n sĩa ng "vui vĩa" vĩa nhau nhĩa thĩa...

*****

Tính đi lập cĩa Sài Gòn rõ nét nhĩa tĩa là vào buổi tĩa. Ngĩa i ta đã viĩa t rĩa t nhuu vĩa "Hòn Ngĩa c Viĩa n Đông" và tính phân chia giai cĩa p khĩa c nghiĩa t cĩa a nó. Đó là trĩa c 75. Sau ngày 30 tháng 4, cái danh hiĩa u "Hòn Ngĩa c Viĩa n Đông" bĩa Bangkok cĩa p mĩa t, nhĩa ng tính đi lập cĩa Sài Gòn chiều ng ai cĩa p nĩa i.

Sài Gòn không bao giĩa ngĩa. Khoĩa ng 9, 10 giĩa đêm là các vũ trĩa ng bĩa t đĩa u hoĩa t đĩa ng. Bĩa n con nhà giàu tí tĩa n hĩa n hò Dream, LA, SU 100, quĩa n xĩa, váy cao, phóng vũ vũ qua các đĩa ng Ngưỡn Huĩa, Đĩa ng Khĩa i, Hàm Nghi... sau đó vĩa t đi mĩa y cái Discoteques vang bóng mĩa t thĩa nhĩa Thái Sĩa n, Cadillac, Queen Bees... (nay thì Thái Sĩa n không còn nĩa a).

Phong trào đua xe thì Sài Gòn luôn đi đĩa u. Thĩa a chiều có nhuu xe gĩa n máy thì bĩa n choai choai đã biĩa u điĩa n đi xe đĩa p mĩa t bánh xoay mòng mòng hàng đêm trĩa c nhà hát lĩa n. Đĩa n khi có xe gĩa n máy nhuu rĩa i thì cĩa đĩa i "Bĩa Câu Trĩa ng" cũng chiều ng bĩa ai ngán. Hĩa n nĩa a bĩa giam xe thì mĩa t bĩa a chân gĩa rút xĩa ng i Hàm Nghi là lĩa y xe ra cái rĩa p.

Khuya hĩa n nĩa a thì gái "Ca Ve" tràn vĩa các quán cĩa m tĩa m, mĩa xe đĩa "đĩa đèn" (ăn đêm). Bĩa n "dĩa quĩa y" bao gĩa m lĩa nhóc mĩa i lĩa n lĩa n dân giang hĩa thĩa thiĩa t cũng tham gia đĩa đèn la hét đĩa n 3, 4 giĩa sáng.

Cùng khi đó các em nhĩa bán vé sĩa cũng hoĩa t đĩa ng cĩa t lĩa c. May mà vĩa phĩa i dân chiều i trúng quĩa nó mua cĩa cĩa c thì ngày mai không phĩa i lo tĩa n ăn. Cĩa u chiều n binh, thĩa ng phĩa binh thì vĩa đàn

hát "Phở Đêm," cay đắng xin đừng quên cái lũ nhòm mắt búng ra sữa chua bao giờ hi vọng hai chữ "mắt mát" nghĩa là gì.

Đến 3, 4 giờ sáng, khi lũ dân chợ đã hoàn toàn mất lữ lợ ra về, thì dân lao động bắt đầu mất ngủ. Xích lô, ba gác chợ rau thụt ra chợ bán. Các lò bánh mì bắt đầu xay bột trét bột nướng bánh thơm lừng. Máy chày bán cà phê vừa hè cũng bắt đầu đun nước, pha cà phê vớt cho gĩa xích lô mới tinh ngòm mắt vừa nhòm vừa mắt vĩa tán tnh.

Mùi mồ hôi lấm vãi mùi bắp, mùi men, mùi khói SU 100 dờn bìn, lấm vãi mùi không khí m mát tinh sữa ng t o ra "mùi Sài Gòn" buồm sáng các khu phố chốt rít đ c tr ng.

*****

Dân Sài Gòn "quái chiêu" l m, lúc nào cũng than thỉu ti n, nh ng không s ng t n ti n bao gi ! H hào hi p v i b n thân và bè b n; và h luôn tìm đ c cách ki m ti n. Nhi u ng i b o tô r ng dân Nam B đ c thiên nhiên u đ ai, s ng hôm nay kh i lo ngày mai, nên h s ng r ng r i h n dân mi n Trung và mi n B c.

Có l đúng. Nh ng còn cái gì đó h n th n a! K i u ăn xài "xó láng sáng d y s m," dù nghèo r t m ng t i, đ ng nh ăn vào máu c a dân Sài Gòn, ăn vào không khí h th hàng ngày, ăn c vào cái văn hóa h l n c u x c c a h . Dĩ nhiên đ ăn xài thì đ u tiên p i ki m ra ti n.

Ki m ti n thì có l không đâu có nhi u cách nh Sài Gòn. Trong th i còn ăn bo bo, g o t đ lòm, th i dân Hà N i còn ganh nhau t ng cái khung Chi n Th ng, l p Ph ng Hoàng, h p s a cân đ ng "tiêu chu n," thì dân Sài Gòn đã b t đ u nuôi heo l u, qu n thu c lá L ng S n pha lá d a, làm pháo gi , bán thu c Tây "b t năng" đ y ngoài ch ... hi n nhiên m t ph n là do u th xa "trung ng," nh ng ph n chính là do dân Sài Gòn s ng r t "năng đ ng".

Nh ng năm 79, 80 mà th y anh nào b c i k p nách, m t mũi l m lét ch Nguy n H u C u thì bi t ngay là h n buôn thu c Tây. Sau khi ch thu c Tây b đ p thì đ ng Nguy n H u C u bi n thành cái ch tr i đ u tiên c a Sài Gòn sau 75. Ôi thôi thì qu n "zin" áo "pun," đ M l n đ ch L n, b p đ i n Liên Xô dây Gò V p... Sài Gòn cái gì bán đ c là có ng i bán. Đ ng hòng mà mua đ c đ x n n u mà không quen bi t hay hi u bi t. Nhi u ng i t th là "rành" nh t b l a mà v n còn hí h ng. Đó là ch a nói đ n giá c tr i i. Tôi th ng t h i ai cũng bán h t thì l y ai ra mà mua? Ti n đâu ra mà mua? Th mà ch lúc nào cũng đ ng. Đúng là Sài

Gòn!

Nếu không thích công việc búa "gòn mìn c" thì người ta quen thuộc lá, nuôi heo và công việc canh công pha cá m luôn ngay trong nhà. Chuồng heo phải lau rửa ít nhất một ngày hai lần, sạch hôi thì ít, mà sạch công an phát hiện thì nhiều. Lái heo bán rổ sáng đã mang xe ba gác đến chợ. Bán lái heo luôn giữ heo còn giữ heo công nhân chuyên nuôi heo ở Củu Tre sau này. Chích đến con heo chớ kêu cái "éc" là chớ t ngo o tồ te, xong làm bán một đờ m phút, sáng hôm sau bà con có thể heo tồ i bán chớ

Khi xí nghiệp sản xuất đá Sài Gòn chớ a ra đời thì nhà nhà làm đá, người người bán sản phẩm đá. "Cho con 2 công đi đi!" là câu cửa miệng của hè cửa dân Sài Gòn. Tiền đến thì vớ a đờ t cửa công vớ a phải có tiêu chuẩn. Mua công cái tồ nh chuyên làm đá bán mớ i tháng cho các quán cà phê vớ a hè cũng chớ đờ tiến ăn trả cho gia đình là giữ i.

Người ta còn buôn công việc ng thớ tồ ng chớ ng nhớ chớ ng có người mua vào thớ i đó nhớ pho mai Liên Xô thú vị ho c, bánh kẹo Vinabico, rổ u XO pha rổ u lúa, sản phẩm và công...

Đến giữ a và cuối thập niên 80 thì công việc ki m tiến còn nhiều giữ p bớ i. Sinh viên học sinh nghèo thì đi dờ y thêm, quen biết hớ n tí nớ a thì đánh hàng Việt Nam Đồng, hàng Đông Âu, buôn thuộc lá Campuchia, mua bán xe giữ n máy ki m vài chớ đờ n "gh" đi chớ i đờ nhớ bán. Bán Tèo kinh doanh còn buôn công đờ t đái, làm xây đờ ng ki m tiến tồ khi còn chớ a ra trả ng. Không nhớ t thì t phải chú ý đờ u vào học ki m sự t đi Tây. Sống cái đờ, ngày mai là chuyến công a tồ ng lại!

Kể công việc các thớ y dờ y luyến thì đờ i học cũng biết làm ăn ra trò: xây thêm nhà mớ i p hớ c, có công lờ p hớ c máy nh cho con nhà giàu học riêng mớ t lờ p năm bớ y đờ a. Các thớ y nớ i tiến ng rớ t biớ t "marketing," dờ y công lờ p giữ i lờ y tiến ít đờ bán nó thì thớ khoa mang danh tiến ng cho thớ y, chia lờ p ra làm công chớ c tồ ng tùy tình đờ.

Các chớ các cô khéo tay thì làm bánh, làm hoa giữ, pha sản phẩm hoa bán đờ y đờ ng Đờ ng Khớ i, làm kem đờ a, kem chuyến i tặng thu nhớ p gia đình.

Đờ ng tồ ng dân Sài Gòn chớ lo làm ăn không đờ c sách. Sài Gòn có vài trăm tiến m sách cũ mà

dân nghiến sách nhến mọt. Tờ sách Giỏi Tích Hàm của Lê Hữu Châu, sách Tuổi Hoa trộm c 75, chộm ng Kim Dung, độn hình nh sách báo khiêu dâm của M, HongKong hay báo Toán Học Tuổi Trẻ, Kvant đều có c.

Nhân chuyến buôn thuốc, tôi có thng bôn đi Tây Ninh buôn 2 cây thuốc Zet bôn bôn t ch thu luôn c cái xe Dream. Rõ là ngu! Thng cu phá phách kinh khng, nhng cũng vui tính ra ph. Có l n ng i u ng cà phê h n b o cô bán hàng: "Liên i cho anh m n s i dây thun." - "Chi dz y anh?" Liên h i. Nó b o: "đ anh th t ng đ n tinh." Cô bé m t đ l không bi t có b cái gì vào ly cà phê của nó không.

*****

Sài Gòn là th đ y, muôn ng i muôn m t, đa đ ng vô cùng!

Dù ph n nào b cu c s ng sôi n i cu n trôi, Sài Gòn v n có nhi u th ng Tèo m ng m làm th vi t truy n đ th ng khôn t : làm ăn tay ph i, v n ng tay trái. Hình nh con Th m cái Th m hàng me g c đ p không bao gi phai nh t trong m t b n Tèo Sài Gòn.

Tôi v n còn nh Tèo Nguy n Nh t Ánh v i "cô gái đ n t hôm qua", "còn chút gì đ nh ," "truy n c tích dành cho ng i l n"...

"Lòng em nh chi c lá khoai
Đ bao nhiêu n c ra ngoài b y nhiều..."

Hay Tèo Bùi Chí Vinh:

"Cô gái i anh nh em,
Nh con nít nh cà rem v y mà
Nh con đ tr ng đi xa,
Lâu lâu i nh quê nhà gáy ch i
Con đ th ng gáy m t h i,
Còn anh gáy h t... m t th i con trai.."

Đến đây tôi chợt nhận ra rằng viết về "mặt trời đỏ nhũ," về những kẻ niêm êm đềm của tuồng thì rất dễ, để đến mức cái thơng vẫn dẹt chẹt nát nhũ tôi cũng "xỏ nhũ" được vài dòng.

Khi viết cái gì ít vô thơng vô phũt hũn mũt chút thì phải bắt đầu nhìn trước ngó sau, câu chũ trúc trước, ý vũn tràn nhũng sũ hiũ u sai hiũ u lũ chũ, lũ i phũ i tránh chính trước chính em...

Tôi đã đành đành vì đây vì câu chuyện đã nhũt đến đi, cái hào hũng ban đầu của bũn được chũ cũng không còn nhũng nhũt nữa. Thơ nhũng chũng thơ được lũ i trong lòng bũn được "nũn tũng" về mũt Sài Gòn về i 2 cây thuũc Zet, tôi lũ i phải tìm cách khác để kể thũc. Chũ sũ rũng cũng chũng khá hũn 2 cây thuũc Zet là mũt

*****

Nũu phải so sánh Sài Gòn về i Hà Nũi chũng hũn, thì ta có thể so sánh ngay hai loũ i cũa hai xũ. Ở đảo Hà Nũi thơ mũng, ngọt ngay, ruũt được tũ i rũt được p, nhũng cũi mũng, hũt to, vũa khó nhũa vũa chũ nhũm được tí là hũt. Ở Sài Gòn to hũn mũm tay, cũi dày, không ngọt và thơ mũnh ở đảo nhũng giòn tan, cũn mũt miũng là mát lũm, lũ i có thể chia cho nhiũ u ngũ i ăn, chũm mũi tũnghe qua là chũ y nũũc miũng.

Con gái Sài Gòn cũng vũy, nghe qua là chũ y nũũc miũng.

Con gái Sài Gòn được thơng lũm! Họ có cái nhìn trong trước về cuũc sũng, lũ i chũng giũn dài vũng vềng vô lý bao giũ. Đi đón trước thì: "anh được em chũ nũy giũ đó coi có được hông? Ghét được sũ luôn hà!" Cũng về i mũt cái lũũm, hai cái nguyệt thì bũn Tèo Sài Gòn hũ i hũn quá cũ 2 tháng sau mũi... trước lũn nũa.

Con gái Sài Gòn còn bắt ăn mũc, đi được, nhũt nũũc. Tiũn có thể thiũu chũ phong cách thiũu thơ thì chũng thiũu bao giũ. Thiũu thơ Sài Gòn không nũũn o mẽ nheo, mà phóng xe về về được thơng tìm Tèo.

Giũng gái Sài Gòn thì ngọt hũn mỉa lũi. Cái câu "hũng chũ u đâu" mà nghe dân xũ khác nói thì

ngã a lĩ nhĩ, nghe con gái Sài Gòn nói thì bĩn Tèo Sài Gòn nhĩ bong bóng xì hĩ i, biũ u cái gì cũng nghe ráo trĩ i. Con gái Sài Gòn lĩng mĩn chĩng kém ai, nhĩng cũng rĩt thĩc tĩ. "Đĩĩ c thì đĩĩ c hĩng đĩĩ c thì thôi, làm chi mà dzĩ dzĩ y!"

Sài Gòn là vĩy đó, ít nhĩt là tĩ cái nhìn cĩ a Tèo tôi. Sài Gòn đĩ thĩĩng khĩn tĩ, khoáng đĩt và bao dung, rĩng rãi và hào phóng. Ngĩĩ i Sài Gòn sĩng nhanh nhĩt nĩĩc, không sĩ cái mĩ i, ghét cái lĩ i thĩ i, sĩng rĩt thĩc tĩ.

Còn ti tĩ nhĩũ u đĩ tài thú vĩ vĩ Sài Gòn mà tôi không muĩn đĩ cĩp vì lĩĩ i là chính: cuĩc sĩng sinh viên hĩc sinh Sài Gòn, các trò ma mĩnh "cua ghĩ" cĩ a bĩn Tèo Sài Gòn, con trai Sài Gòn, bĩn bè Sài Gòn...

Tôi đã nghe rĩt nhĩũ u nhĩng lĩ i nhĩn xét kiũ u vĩ đĩĩ cĩ nĩm: con trai Sài Gòn thĩ này, con gái Sài Gòn thĩ kia, dân Sài Gòn thĩ nĩ... Cĩng nghe cĩng thĩ y buĩn cĩĩ i vì đĩ sĩ nhĩng ngĩĩ i nói mĩy câu đó chĩ a bao giĩ thĩt sĩ sĩng ĩ Sài Gòn.

Không hiũ u có ai đó đĩ c bài này xong thì có thay đĩ i cái nĩ cái kia trong nhĩn thĩc cĩ a hĩ không? Hy vĩng nhĩ nhĩi cĩ a tôi là nhĩng thay đĩ i, nĩũ u có, là theo hĩĩng tĩt hĩn.

Riĩng tôi thì tôi vĩn nhĩ day đĩt cái ngĩ nhĩ xĩn xao ĩ y...